

bán sinh phong cốt lẳng tàng thậm
nhất phiến nhu hoài chỉ vị khanh
-đỗ mục-

SẮC HƯƠNG

Đời vẫn cười ta kẻ hào hoa
sì mê bóng sắc những đời xa
đã tiếc kim chi thương ngọc bội
lại hờn mấy gã phụ tình ma.

Vốn biết rợ Hồ còn man dại
sao đành đem hiến gái Trung nguyên.
Những thân bầy thước ngoài quan ải
nở để phai hương lạt phần nguyên.

Đêm dọc Trường Sơn mấy dặm xanh
mà đem gả bán gái kinh thành.
Hai châu Ô Lý rừng muôn dặm
có đủ trầm hương tắm gái trinh !

Áo rách thư sinh lạnh gác nghèo
cửa nhà đèn sách, chút trắng treo
Yêu người quên chín đời tu luyện
sao nở đem tình rợ kiến yêu !

Này gái hồ ly khóc giữa đêm
thôi đừng hận tủi nữa chi em.
Những phường háo sắc lòng nông nổi
chẳng đáng kê vai, áp ngực mềm !

Này những đời hoa rụng giữa mùa
môi hồng, má phấn, dáng kiều xưa.
Cơn vui qua vội, cơn buồn chậm.
ai tiếc thương mà em đón đưa !

Này những đài hoa úa não nùng
sớm tươi, chiều đã nát phù dung.
Ai xui ngang trái ghim nhan sắc
để mắt tình nương khép lạnh lòng.

.....

Ta vẫn chờ em cuối bể dâu
dấu duyên không nợ khó tìm nhau
dấu cùng mệnh bạc như danh tướng
chẳng hẹn hò nhau đến bạc đầu !!!

